

عنوان مقاله:

بررسی برخی حروف اضافه در متون فارسی عبری

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 21، شماره 75 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

حامد نوروزی - استادیار دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

متون فارسی عبری متونی هستند که زبان آنها فارسی است ولی به خط عبری به نگارش درآمده اند این متون در جوامع عبرانی ساکن ایران قدیم تالیف شده اند سابقه تالیف این متون به قرن سوم هجری و پیش از آغاز تالیف متون فارسی به خط عبری باز میگردد به این دلیل و دلایل دیگر مانند دوری جوامع عبرانی از جوامع مسلمانان زبان متون فارسی عبری کهن تر از متون فارسی دیگر است و بسیاری از ویژگی های آوایی صرفی و نحوی دوره میانه را در خود حفظ کرده است یکی از ویژگی های دستوری مهمی که در متون فارسی عبری حفظ شده است کاربرد خاص حروف اضافه مانند pa(d)u به شیوه فارسی میانه است برخی حروف اضافه مانند b.z نیز در متون فارسی عبری معنای جدید یافته است برخی حروف اضافه نیز مانند zmr تنها در متون فارسی عبری یافت می شود از آنجا که این حروف اضافه در فارسی نو رسمی وجود ندارند و در دوره اسلامی تنها در متون فارسی عبری یافت می شوند بررسی آن ها می تواند سیر تحول این حروف را از دوره میانه تا دوره نو آشکار سازد

کلمات کلیدی:

فارسی - عبری، فارسی میانه، فارسی نو، حروف اضافه، تحول زبانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/833468>

